

[Miljøministeren]

marked) den 9. oktober 1990 blev der afgivet følgende erklæring fra den danske delegation:

»Den danske delegation er af den opfattelse, at undtagelserne fra direktivets generelle regel om begrænsning af anvendelsen af PCP ikke er til hinder for at opretholde forskrifterne efter gældende dansk lovgivning, hvorefter anvendelsen af PCP til behandling af træ ikke er tilladt, og hvorefter præparater indeholdende PCP, der anvendes til imprægnering af svære tekstilvarer og fibre til industriel brug m.v., ikke må indeholde mere end 1 ppm hexachloridbenzoparadioxin (H6CDD) i forhold til indholdet af PCP i præparatet.«

Endvidere afgav Rådet på foranledning af den danske delegation følgende erklæring:

»Rådet noterer sig, at Rådets Juridiske Tjeneste på forandledning af den danske delegation har bekræftet, at produkter, der ikke er dækket af dette direktiv, kan underlægges nationale regler, forudsat at disse regler ikke er i strid med Traktatens bestemmelser.«

Der er således tale om to forskellige erklæringer afgivet af henholdsvis Danmark og Rådet. Erklæringernes ordlyd fremgår af protokollen fra 1478. samling i Rådet tirsdag den 9. oktober 1990 (dok. 9055/90).

Begrundelsen for afgivelsen af den danske erklæring var et ønske om at få præciseret, at Danmark kunne opretholde gældende regler vedr. PCP til trods for vedtagelsen af reglerne i direktivet.

Begrundelsen for erklæringen fra Rådet var et dansk ønske om at få Rådets tilslutning til de synspunkter, som Rådets Juridiske Tjeneste havde udtalt om det pågældende forhold, og som af Danmark opfattedes som en støtte til de danske synspunkter, jf. notatet af 12. marts 1991.

Spm. nr. S 1492

Til *arbejdsministeren* (27/6 94) af:

Lilli Gyldenkilde (SF):

»Kan ministeren oplyse, om Landsarbejdsrådet har taget nogle særlige initiativer i forhold til de etniske minoriteter?«

Svar (6/7 94):

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg har anmodet om en udtalelse fra Landsarbejdsrådets sekretariat, som har oplyst følgende:

»Arbejdsmarkedsreformen trådte i kraft den 1. januar 1994. Som et led i reformen har Landsarbejdsrådet bl.a. fået til opgave at udmelde bevillinger, mål og resultatkrav i arbejdsmarkedsindsatsen til de regionale arbejdsmarkedsråd.

Ved udmeldingen af mål og resultatkrav for den regionale arbejdsmarkedsindsats for 1994 skrev Landsarbejdsrådet bl.a. følgende til de regionale arbejdsmarkedsråd: »Mål 2. Arbejdsmarkedsrådet skal medvirke til at forebygge og afhjælpe langtidsledighed. Mål 2 indebærer, at arbejdsmarkedsrådet i tilrettelæggelsen af indsatsen over for de ledige skal prioritere den del af indsatsen, der medvirker til at forebygge og afhjælpe langtidsledighed.«

Da etniske minoriteter erfaringsmæssigt er overrepræsenteret i gruppen af langtidsledige og ledige, som er i fare for at blive langtidsledige, vil etniske minoriteter i vid udstrækning være omfattet af Landarbejdsrådets udmelding om arbejdsmarkedsindsatsen i 1994.

Herudover kan det nævnes, at Landsarbejdsrådet på sit møde den 21. april 1994 drøftede arbejdsministerens redegørelse om en handlingsplan for nedbrydning af barrierer for beskæftigelse af indvandrere og flygtninge. Et enigt Landsarbejdsråd konstaterede under disse drøftelser, at der er behov for en særlig indsats over for de pågældende grupper.

Endelig kan det nævnes, at der på finansloven for 1994, jf. § 57, stk. 7, i lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik, er afsat 100 mio. kr. til en særlig indsats – den såkaldte 100 mio. kr.-pulje. Ansøgninger om midler fra denne pulje behandles af Landsarbejdsrådet, der indstiller til arbejdsministeren, hvilke ansøgninger Landsarbejdsrådet kan anbefale.

Et af de hovedområder, Landsarbejdsrådet mener bør prioriteres i forbindelse med tildeelingen af midler fra 100 mio. kr.-puljen, er indsatsen for særlige grupper, og heri indgår bl.a. etniske minoriteter.«

Jeg kan henholde mig til det af Landsarbejdsrådets sekretariat oplyste.

Spm. nr. S 1493

Til *arbejdsministeren* (27/6 94) af:

Lilli Gyldenkilde (SF):

»Kan ministeren bekræfte, som det oplyses i dagbladet Politiken den 24. juni 1994, at det kun er to arbejdsmarkedsråd, som i dag gør en